

Poppy, Perfect Pearl, Xiamen 2018

Het persoonlijke werk van Tara Fallaux

Verlangen, eenzaamheid en nostalgie

Tara Fallaux (1972) noemt zichzelf een audiovisueel kunstenaar en verhalenverteller. Daarbij maakt ze gebruik van verschillende media, zoals fotografie, film en audio. De kwetsbaarheid van mensen staat centraal in haar werk. Het is een voortdurende zoektocht naar de psyche van de mens en hoe die zijn leven probeert vorm te geven.

Tekst **Heidi Vandamme** | Foto **Tara Fallaux**

‘In onze prestatie maatschappij moet je vooral succesvol zijn en moet alles slagen’

Open durven te zijn over je eigen onzekerheid en kwetsbaarheid, daar gaat het haar om. ‘Ik wil dit laten zien zodat mensen zich hierin kunnen herkennen. In onze prestatie maatschappij moet je vooral succesvol zijn en moet alles slagen. Maar, het leven gaat met vallen en opstaan.’ Tara verwijst naar haar film *Over the Rainbow* (2015) over een oudtante die op latere leeftijd ‘uit de kast’ komt, over jongeren die elkaar liefdesbrieven schrijven (ja, ze bestaan nog!). Maar ook naar haar laatste project, *The Love Line* (2021), over liefde en verlangens, over relaties die zijn mislukt.

Liefde voor nostalgie

Tara vindt het belangrijk dat haar werk persoonlijk is en dat het voortkomt uit waar ze op dat moment mee bezig is. Neem het thema liefde. Na *Love Letters* (2017) borduurde ze hier tijdens een residentie in China in 2018 op voort. Ze fotografeerde onder meer bruiden op het strand, op zoek naar geluk in ‘perfect picture’ plaatjes. Tara spreekt over een façadecultuur: ‘Dit brengt alleen maar ellende met zich mee. In het streven naar perfectie word je juist eenzaam.’ Tegelijkertijd kan ze zich goed identificeren met

gevoelens van eenzaamheid. ‘Ik hou van nostalgie, ook in beeld. Mijn serie over China is romantisch-nostalgisch. Hij gaat over jongeren die naar iets verlangen, maar ook eenzaamheid ervaren. Tegelijkertijd zit er romantiek doorheen.’

Eenzaamheid

De identificatie met eenzaamheid voelt ze al van jongs af aan. Zo ook toen ze na een studie in Pittsburgh (aan de Carnegie Mellon University) als assistent van fotograaf Dana Lixenberg in New York werkte. ‘In alle drukte heb ik mij er heel eenzaam gevoeld. Tegelijkertijd was het een heel leuke tijd. Het was eind jaren negentig, een tijdperk zonder mobiele telefoon. Ik banjerde door New York met tuinpak en bieper. Als ik door Dana werd opgepiept, moest ik een *payphone* zoeken en haar terugbellen. Op deze manier kreeg ik instructies wat ik moest doen: naar het lab, apparatuur ophalen, enzovoort.’ Ze ontmoette er Amerikaanse sterren

Meer informatie over het werk van Tara Fallaux: tarafallaux.com
Instagram: [@tara_fallaux](https://www.instagram.com/tara_fallaux)
Luisteren naar de podcast *The Love Line* kan via theloveline.nl

Meditatie en troost

In de moeilijke periode die volgde op de dood van haar 'stiefmoeder', stond Tara drie keer per week op de yogamat. Het is een plek om tot rust en bezinning te komen, om de stress te kanaliseren. Ze is opgegroeid met yoga: ook haar eigen moeder deed veel aan yoga. 'Ze lette altijd op mijn houding.' Toen Tara in de VS woonde, begon ze Ashtanga-yogales te volgen. Ze werd er meteen door gegrepen. 'Bij Ashtanga speelt de ademhaling een grote rol. Je doet altijd dezelfde serie oefeningen. Door de combinatie van de ademhaling en de asana's ontstaat meditatie in beweging.' Ze grijpt er nog steeds op terug en het draagt bij aan haar manier van kijken: 'Er ontstaat een concentratie waardoor je langer kunt observeren.' En zo zijn we weer terug bij haar werk. Mooie dingen maken, daar gaat het haar om. Iets tastbaars achterlaten voor de wereld. Tara werkt gedreven aan een visueel archief dat troostrijk is voor mensen. Troostrijk omdat ze ermee wil zeggen: 'Het is oké, we zijn allemaal aan het vallen en opstaan.' 🙏

Love Beach, Perfect Pearl 2018

zoals Whitney Houston en Jay-Z tijdens fotoshoots en werkte mee aan *Imperial Courts*, een omvangrijk videowerk van Lixenberg over het dagelijks leven in een sociaal woningbouwproject in Los Angeles. De meer documentaire projecten die hierop volgden – onder meer voor *de Volkskrant*, *Elle*, *BLVD* en *Vrij Nederland* – vormden haar blik. 'Omdat je in zoveel huishoudens een kijkje neemt, zie je de diversiteit van hoe mensen leven. Hier is mijn fascinatie voor de psyche van de mens ontstaan. Maar ook het inzicht hoe nietig

we als mens zijn, met emoties die alle kanten opgaan. Als maker ontwikkel je hierdoor als het ware een vogelperspectief.'

Gewichtloosheid

Tara's volgende project wordt een filosofische zoektocht naar manieren om gewichtloos te zijn. Ze wil verschillende vormen van gewichtloosheid onderzoeken: heel letterlijk via dansers en vogels, maar ook over het verlangen naar lichtheid bij mensen met een depressie. Aanleiding vormt de zelfmoord van de partner van

haar vader in 2017. Haar plotse dood was een grote schok voor Tara: 'Ik was heel close met haar. Omdat ze slechts tien jaar ouder was dan ik zag ik haar als een goede vriendin.' Ze kwam zelf in een existentiële crisis terecht en vertrok een jaar later met haar zoon naar China. Nu, vijf jaar verder, kan Tara met iets meer afstand terugkijken op de gebeurtenissen. 'Veel mensen hebben moeite met zware gedachten en behoefte aan lichtheid, dus ik wil er een troostrijke serie van maken.' Sowieso wordt het werk een eerbetoon aan deze bijzondere vrouw.

The Love Line 2021

Muse, Perfect Pearl 2018